

TAVASZI
SZÉL

KEVÁTTUL

KALEVALA

BARÁTI KÖR

TAVASZI SZÉL KEVÄTTUULI

Magyar és finn népdalok énekelhető fordításokkal
Unkarilaisia ja suomalaisia kansanlauluja
laulettavine käännöksineen

Kalevala Baráti Kör
Kalevala Ystävyyspiiri

Budapest
2002

Szerkesztők
Toimittajat

Outi Karanko
Pap Kinga Marjatta

Rajzok
Piirroksset

Vukovári Panna

Kottagrafika
Nuottien ja tekstien toteutus

Kottamester Bt., Budapest

Kiadó
Julkaisija

Kalevala Baráti Kör, Budapest
Kalevala Ystävyyspiiri, Budapest

Készült Tillinger Péter műhelyében Szentendrén
Painettu Péter Tillingerin työpajassa Szentendressä

ISBN 963 00 94398

Magyar fordítók

Unkarintajat

Csepregi Márta	<i>Cs.M.</i>
Dobos Edgár	<i>D.E.</i>
Miklós József	<i>M.J.</i>
Nagyági Zoltán	<i>N.Z.</i>
Pap Anna Inkeri	<i>P.A.I.</i>
Patat Bence	<i>P.B.</i>
Skarka Cecília	<i>S.C.</i>
Simon Valéria	<i>S.V.</i>
Sipos József	<i>S.J.</i>
Venczel Katalin	<i>V.K.</i>

Finn fordítók

Suomentajat

Outi Hassi	<i>O.H.</i>
Sole Kallioniemi	<i>S.K.</i>
Outi Karanko	<i>O.K.</i>
Kinga Marjatta Pap	<i>K.M.P.</i>
Viljo Tervonen	<i>V.T.</i>

Hangolás

A budapesti finnbarátok egyesülete, a Kalevala Baráti Kör már tizenegy nyáron rendezett intenzív finn és magyar nyelvi tábor, ahol többek között magyar és finn népdalokat tanítanak és fordítanak. Ebbe a kötetbe 25 magyar és 25 finn népdalt gyűjtöttünk össze énekelhető fordításaikkal együtt. A népdalok az eredeti szövegkezdet szerinti betűrendben követik egymást. A dalokat vidám éneklésre szánjuk baráti körben, diákok vagy munkatársak összejövetelein vagy akár közös kirándulások alkalmával.

Néhány korábban már megjelent fordítás, valamint egy-egy népdal több fordítása is megtalálható a kötetben. Fordítóink olykor a megszokottnál jobban szabadjára engedték a képzeletüket. Hálás köszönetünket szeretném kifejezni minden fordítónak, különösen pedig Viljo Tervonennek, akinek Tonavalta puhaltaa c. gyűjteménye példaképünk volt. Külön öröm, hogy Vukovári Panna rajzai hangolnak bennünket vidám dalos kedvre.

Köszönetet mondunk minden támogatóknak: a budapesti finn nagykövetségnek, valamint a Finnair, Metsä-Serla, Tikkurila, UPM Kymmene és UPM Pack finn vállalatoknak, akik segítségével kezünkbe vehetjük ezt a könyvet. Nagy segítségünkre volt a kottagrafika szakértője, a Kottamester Bt., valamint a szentendrei nyomdatulajdonos és finnbarát, Tillinger Péter.

Mindannyiunk együttműködésének eredménye ez a Tavaszi szél című népdalgyűjtemény és mindjárt rá is kezdhethetünk az első dalra:

A hor - go - si csár - da ki van fest - ve,
2. O - da jár a cim-bal-mos a cim-bal-má-val cim-bal-moz-ni
min-den es - te. Kocs-má-ros - né azt hi - szi,
Hogy a lá - nyát el - ve - szi egy va - la - ki.

Outi Karanko
ford.: P.K.M.

Virittelyä

Budapestin Suomen ystävien yhdistys Kalevala Ystävyyspiiri on järjestänyt kesäisin jo yksitoista suomen ja unkarin kielen intensiivi-leiriä, joilla opetellaan ja myös käännetään unkarilaisia ja suomalaisia kansanlauluja. Olemme koonneet tähän julkaisuun 25 unkarilaista ja 25 suomalaista kansanlaulua laulettavine käännöksineen. Laulut ovat alkukielen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Niitä on hauska lauleskella ystäväpiirin, opiskelija- tai työporukan illanistujaisissa tai yhteisillä retkillä.

Mukaan on otettu myös joitakin aikaisemmin ilmestyneitä käännöksiä tai saman laulun useita käännösehdotuksia. Jotkut kääntäjistä ovat antaneet mielikuvituksensa lentää tavallista vapaammin. Haluamme tässä esittää lämpimät kiitokset kaikille kääntäjille, erityisesti Viljo Tervoselle, jonka Tonavalta puhaltua -kokoelma on ollut esikuvanamme. Olemme iloisia siitäkin, että Panna Vukovárin piirroksot virittelevät meitä hilpeisiin laulutunnelmiin.

Kiitämme kaikkia tukijoitamme: Budapestin Suomen suur-lähetystöä sekä suomalaisia yhtiöitä Finnair, Metsä-Serla, Tikkurila, UPM Kymmene ja UPM Pack, joiden ansiosta voimme lehteillä tätä teosta. Onneksi apunamme on ollut taitava nuottiohjelman tekijä Kottamester Bt. sekä kirjapainon omistaja ja Suomen ystävä Péter Tillinger Szentendrestä.

Kaikkien meidän yhteistyön tuloksena on syntynyt tämä laulu-kirjanen Kevätuuli ja voimme virittää ensimmäisen laulun:

Kie - va - ril - le tie vie Hor - go - sil - ta.
2. Sin - ne saa - puu sym - ba - lis - ti sym - baa - li - aan soit - te - le - maan
jo - ka il - ta E - män - tä sen eh - toi - nen
ko - si - jaa ain' oo - tel - len tyt - tä - rel - leen.

O.H.

Outi Karanko

Források – Läheteet

Magyar népdalok

Unkarilaiset kansanlaulut

Kodály Zoltán – Vargyas Lajos: A magyar népzene. Editio Musica Budapest, 1991.

Lukin László – Ugrin Gábor: Ének-zene a gimnázium I-III. osztálya számára. Nemzeti Tankönyvkiadó, 1995.

Elindultam szép hazámból. Vál. Rajeczky Benjámin. Editio Musica Budapest, 1970.

Tiszán innen, Dunán túl. Szerk. Borsy István és Rossa Ernő. Zeneműkiadó Budapest, 1963.

Tonavalta puhaltaa. Val. ja suom. Viljo Tervonen. SKS Helsinki, 1977.

Unkari laulaa. Val. ja suom. Sole Kallioniemi. Fazer Helsinki, 1982.

A magyar népdalok gyűjtői

Unkarilaisten kansanlaulujen kerääjät

Bartók Béla	B.B.
Bárdos Lajos	B.L.
Kodály Zoltán	K.Z.
Péczely Attila	P.A.
Schneider Lajos	Sch.L.
Vikár Béla	V.B.
Veress Sándor	V.S.

Finn népdalok

Suomalaiset kansanlaulut

Heimolasten laulukirja. Toim. Elias Kiianmies. WSOY Porvoo, 1935.

Kultainen laulukirja. Fazer Musiikki Oy Espoo, 1994.

Sata suomalaista kansanlaulua. Musiikki Fazer Helsinki, 1983.

Magyar népdalok
Unkarilaisia kansanlauluja

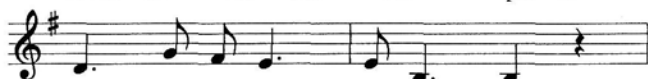
A csitári hegyek alatt

Moderato

Nyitra m. K.Z.

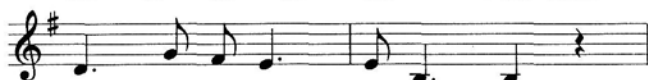
1. A csi - tá - ri he-gyek a - latt
1. Csi-tár - vuo - ren hui - pul - le

ré - gen le - e - , sett a hó.
lu - men nä - en sa - ta - neen,

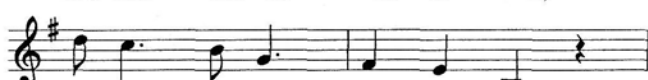
Azt hal - lot - tam, kis - an - gya - lom,
kul - ta - se - ni rat - sui - neen

vé - led e - sett el a ló.
rin - teel - le sen kaa - tu - neen.

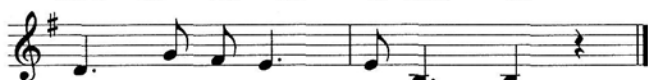
Ki - tör - ted a ke - ze - det,
Kat-ken - nut on kä - te - si,

mi - vel ö - lelsz en - ge - met?
mil - lä o - tat sy - lii - si?

Igy hát ked - ves kis - an - gya - lom,
Kuin - ka voi - sin ar - maa - ni

nem le - he - tek a ti - ed.
e - nää ol - la o - ma - si?

2. Amott látok az ég alatt
egy madarat repülni,
de szeretnék a rózsámnak
egy levelet küldeni.
-Repülj, madár, ha lehet,
vidd el ezt a levelet,
mond meg az én galambomnak,
ne sirasson engemet!

2. Tuolla taivaan kannen alla
lentävän nään lintusen.
Kirjeen tahdon lähettää
kullalleni suussa sen.
Nouse lintu siivilles,
perille vie kirje tää.
Kerro kyyhkyselleni
ettei tuntis ikävää.

3. Amoda le van egy erdő,
jaj, de nagyon messze van,
közepében, közepében
két rozmaringbokor van;
egyik hajlik vállamra,
másik a babáméra,
így hát, kedves kisangyalom,
tiéd leszek valaha.

3. Metsä pieni, varjoisa
vuoren alla laaksossa.
Kaksi siellä on kukkivaa
rosmariinipensasta.
Toinen taipuu olalleni,
toinen syliin kultani.
Siellä vihdoin rakkaani
tahdon olla omasi.

O.H.

A jó lovas katonának

Moderato

Zsére (Nyitra m.), K.Z.

1. A jó lo-vas ka-to - ná-nak de jól va-gyon dol - ga:
 1. On-pa hy-vä so-ti - laal-la rat-sun - sa se - läs - sä,
 E-szik i - szik a sá - tor-ba', sem - mi-re sincs gond - ja.
 syö vain juo vain, tel-tas - san - sa, huol - ta ei mie - les - sä.
 Hej, é - let, be gyöngy é - let, en - nél szebb sem le - het,
 Hei, kul - tai - nen e - lä - mä, kau-niim-paa ei o - le,
 Csak az jöj-jön ka-to - ná-nak, a - ki i - lyet sze - ret.
 tu-le mu-kaan so-ti - laak-si, jos mie - lit läh - te - ä.

2. Paripáját megforgatja,
 úgy megyen dolgára,
 csillog-villog a mezőben
 virágszál módjára.
 Hej, élet ...

2. Ratsuansa tanssittaapi,
 sotaan lähteissänsä,
 loistaa-kiiltää tantereella
 hienohopeineissä.
 Hei, kultainen elämä ...

K.M.P.

Által mennék én a Tiszán

Tempo giusto

Felsőiregh (Tolna m.) B.B.

1. Ál - tal men - nék én a Ti - szán la - di - kon,
1. Ti - szan y - li tai - dan men - nä ruu - hel - la,
la - di - kon, de la - di - kon, Ott la - kik a,
tai - dan men - nä ruu - hel - la, Siel - lä om - pi,
ott la - kik a ga - lam - bom, ott la - kik a
siel - lä ko - ti kul - lal - la, siel - lä ko - ti
ga - lam - bom. Ott la - kik a vá - ros - ban,
kul - lal - la. Kol - mas ka - tu kau - pun - gin,
a har - ma - dik ut - cá - ban, pi - ros ró - zsa,
sen - hän tun - nen hy - vin - kin. Pu - na - ruu - su
kék ne - fe - lejts, i - bo - lya vi - rít az ab - la - ká - ban.
ak - ku - nas - sa kuk - ki - vi, lem - mik - ki ja or - vok - ki.

- Által mennék én a Tiszán, nem merek,
nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek,
hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán sejeahaj,
félrefordul a nyereg,
a Tiszának hajbái közt elveszek,
a babámé nem leszek.
- Tiszan yli menisin, jos tohtisin,
menisin, jos tohtisin.
Pelkään, että Tisza-jokeen hukkuisin
Tisza-jokeen hukkuisin.
Satula jos kiepsahtaa,
veteen saatan heilahtaa.
Tiszan kuohut vievät minut mukanaan,
nää en sua konsanaan.

V.T.

Csillagok, csillagok

Tempo giusto ♩ = 125

Zala m., B.B.

1. Csil-la-gok, csil-la-gok szé - pen ra-gyog - ja - tok,
1. Täh-tö-set, täh-tö-set kau - niin lois-ton an - taa,

A sze-gény le-gény-nek u - tat mu-tas - sa - tok.
tiel-le poi-ka pa-ran va - lo - a taas kan - taa,

Mu-tas-sa-tok u - tat a szegény le - gény - nek,
va - lo - a taas kan-taa tiel - le poi-ka - pa - ran

Nem ta-lál - ja há-zát a sze-re - tő - jé - nek.
ken ei löy-dä ma-jaa o - man pienen ar - maan.

2. Liba, liba, liba,
apró pici liba,
Minek is mennék már
én el a lagziba?
Minek is énnékem
olyan lakodalom,
Akibe' a babám
maga a menyasszony.

2. Hanhi, hanhi, hanhi,
pienenpieni hanhi,
miksi menisinkään
häihin armahani?
Mitä virkaa onkaan
häillä, pienoiseni,
joissa morsiona
oma kultaseni.

O.K.

Csillagom, révészem

Tempo giusto $\text{♩} = 60$

Lédecz, K.Z.

I. I. Csil - la - gom, ré - vé - szem, vígy ál - tal a Du - nán!

I. I. Rak - kaa - ni, lai - vu - ri, vie mi - nut y - lit - se,

U - ram - ról ma - ra - dott su - bám ne - ked a - dom!

mie - he - ni en - ti - sen vii - tan an - nan sul - le!

II. Nem visz - lek át, nem biz' én! mert nagy zaj mén a Du - nán,

II. En vie y - li si - nu - a, kos - ka kuo - huu To - na - va,

Mert nagy zaj mén a Du - nán!

kos - ka kuo - huu To - na - va.

2. Csillagom, révészem,
vígy által a Dunán,
uramról maradott
lovam neked adom!
Nem viszlek át, nem biz' én,
mert nagy zaj mén a Dunán,
mert nagy zaj mén a Dunán.

2. Rakkaani, laivuri
vie minut ylitse,
mieheni entisen
ratsun annan sulle!
En vie yli sinua,
koska kuohuu Tonava,
koska kuohuu Tonava.

3. Csillagom, révészem,
vígy által a Dunán,
uramról maradott
magam neked adom!
Át is viszlek a Dunán,
aranyszörű paripán,
megölellek a partján.

3. Rakkaani, laivuri,
vie minut ylitse,
mieheni entisen
vaimon annan sulle!
Vienhän sinut ylitse,
kultaratsun selässä,
sylitysten istumme.

K.M.P.

Csínom Palkó

Giusto

1. Csí-nom Pal-kó, Csí-nom Jan-kó, cson-tos ka-la - bé - rom,

1. Csí-nom Pal-kó, Csí-nom Jan-kó, luu - ta on pys - sy - ni,

Szép sely-mes ló - din - gom, da-li pár pisz - to - lyom.

silk - ki - kuk-ka - ro - ni, pis-too - li - pa - ri - ni.

No-sza raj - ta, jó ka-to-nák, i-gyunk e-gész - ség - gel,

Y-lös ur - he - at so-ti-laak, juodaan ter-vey - des - sä,

Men-jen tánc-ba ki-ki köz-tünk az ő je-gye - sé - vel.

tans-siin ku-kin läh-te - köön nyt mor - si - an sy - lis - sä.

2. Ne bánkódjék senki köztünk,
menjünk az Alföldre.
Megrontatik kezünk által
a labanc ereje.
Szabad nekünk, jó katonák,
Tisza-Duna közü,
labancságnak mert nincs sehol
ottan semmi közü.

2. Älköön surko yksikään mies,
mennään Alföldille.
Sorretaan voimallisesti
Saksa tantereelle.
Meill' on vapaa hyvät veljet
Tiszan-Dunan väli,
siellä ei oo saksalaisill'
yhtään mitään välii.

K.M.P.

Dunaparton van egy malom

Tempo giusto

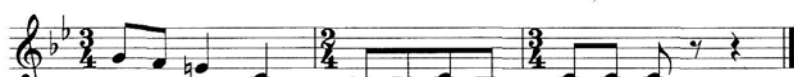
1. Du - na - par - ton van egy ma - lom,
1. To - na - val - la om - pi myl - ly,

Bú - bá - na - tot ől - nek* a - zon, e - je - ha!
su - ru - a se jau - haa ai - na, ai - ai - ai.

Ne - kem is van bú - bá - na - tom,
On - han mul - la su - re - mis - ta,

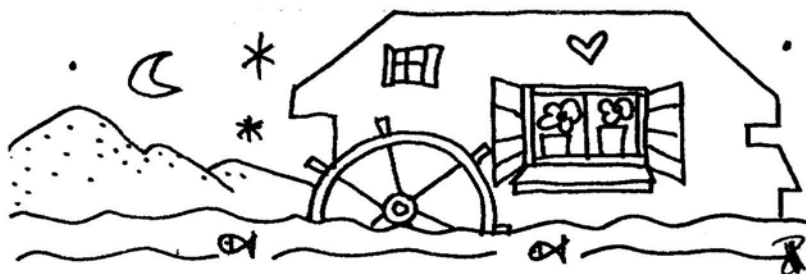
O - da - vi - szem, le - já - ra - tom, e - je - ha!
vien - pä sin - ne, jau - hot jau - han, ai - ai - ai.

2. Ej, te kislány, ugorj egyet,
Ne sajnáld a cipellődet, ejeha!
Ha elszakad, újat veszek,
Azért én a tied leszek, ejeha!

2. Hei, sä tyttö, hyppää tanssiin,
älä säästä kenkiäsi, ai-ai-ai.
Kyllä uudet ostan sulle,
annan sulle suukon suulle, ai-ai-ai.

* őlnek = örölnék

K.M.P.

Elindultam szép hazámbúl

Parlando

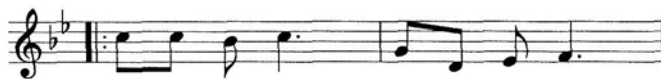
Békés m. B. B.

1. El - in - dul - tam szép ha - zám - búl,
1. Kau - as jä - tin ko - ti - maa - ni

Hí - res kis Ma - gyar - or - szág - búl.
kau - niin, kuu - lun Un - ka - ri - ni.

Visz - sza - néz - tem fél - u - tam - búl,
Taak - se kat - soin puo - li - ties - sä

Sze - mem - búl a könny ki - csor - dult.
Sil - mät kyl - pi kyy - ne - lis - sä.

<p>2. Bú ebédem, bú vacsorám,
boldogtalan minden órá.
Nézem a csillagos eget,
sírok alatta eleget.</p>	<p>2. Ankea on aamainen,
ikävämpi illallinen.
Katson puoleen tähtitaivaan
itkuni ei koskaan lakkaa.</p>
<p>3. Én Istenem, rendelj szállást,
mert meguntam a járkálást,
a járkálást, a bujdosást,
az idegen földön lakást.</p>	<p>3. Jumalani, suo jo turva,
päättä pian matka kurja,
vieraalla maalla pakoilu,
öin ja päivin vaikutelu.</p>

O.H.

1. Jätin kauniin synnyinmaani,
kuulun, pienen Unkarini.
Taakse katsoin puolitiessä,
poskelleni kyynel vierä.

2. Tuska aamuin, iltasella
ravintona murheisella.
Korkealla tähdet palaa,
itku painaa sydänalaa.

3. Näytä tietä, Luoja taivaan.
kyllästyin jo kuljeksimaan,
kuljeksimaan, pakoilemaan,
kotimaalle kaipailemaan.

S.K.

Este van már

1. Es - te van már, es - te van, es - te van,
1. Il - ta on jo, il - ta on, il - ta on,

es - te van. And-rás-fal - va mesz-sze van,
il - ta on. And-rás-fal - va kau-kan' on,

mesz - sze van, mesz - sze van. 2. Az én ked-ves
kau - kan' on, kau - kan' on. 2. Mi-nun pie - ni

kis-an-gya-lom ben-ne van, ben-ne van, min-den ked - vem
en-ke-li - ni siel-lä on, siel-lä on, sy-dä-me - ni

ná - la van, ná - la van, ná - la van.
luo-naan on, luo - naan on, luo - naan on.

O.K.

Gerencséri utca

Gerencsér (Nyitra m.) K.Z.

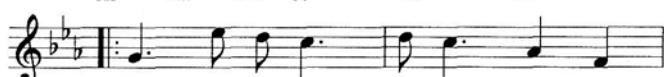
1. Ge - ren - csé - ri ut - ca,

1. Ky - lä - ka - dun lai - ta,

vé - gig pi - ros ró - zsa.

sii - nä ruu - su - ai - ta.

Szállj le ko - csis az ü - lés - ről,

Kär - ryis - tä - si hyp - pää, kus - ki,

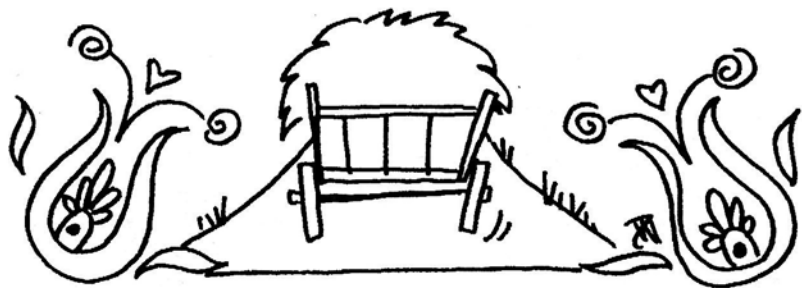
sza - kajts e - gyet ró - la.

pu - na - ruu - su tai - ta!

2. Le is szakajtottam,
el is hervasztottam.
gerencséri leányokból
egyed választottam.

2. Ruusun siitä taitoin,
kuihtuakin annoin,
yhdele vain tyttösistä
lemmenvalan vannoin.

V.T.

Hej, halászok

Andante

Szegvár (Csongrád m.), V.B.

1. Hej, ha - lá - szok, ha - lá - szok,
 1. Ka - la - mie - het lai - val - la,
 Mer - re mén a ha - jó - tok?
 min - ne mat - ka vai - val - la?
 Tö - rök - ka - ni - zsa fe - lé,
 Tö - rök - ka - ni - zsaan päin,
 Vi - szí a víz le - fe - lé.
 jo - ke - a vain a - las - päin.

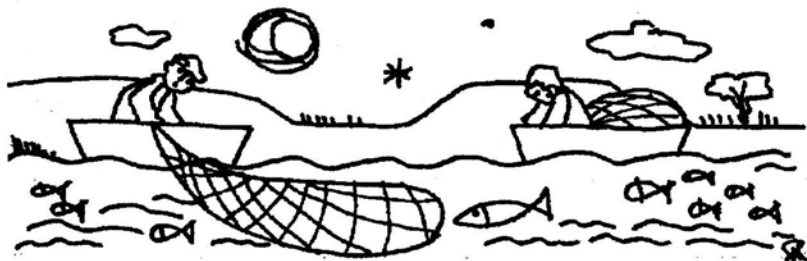
2. Hej, halászok, halászok,
 Mit fogott a hálótok?
 Nem fogott az egyebet,
 Vörösszárnú keszeget.

2. Kalamiehet laivalla,
 onko mitään verkossa?
 Eipä paljon muutakaan,
 lahnoja vain kasoittain.

3. Hát a keszeg mit eszik,
 Ha a bárkába teszik?
 Nem eszik az egyebet,
 Csak szerelem gyökeret.

3. Mitä lahna syökään,
 kun se verkkoon heitetään?
 Ei se paljon muutakaan,
 rakkauden juurtakaan.

K.M.P.

Indulj el egy úton

1. In - dulj el egy ú - ton
1. Kul - je tuo - ta tie - tä

én is egy má - si - kon,
tois - ta tie - tä mi - nä

ha egy - más - ra ta - lá - lunk,
jos vie - lä ta - paam - me,

egy - más - hoz se szól - junk.
hil - jaa vain o - li - sim - me.

2. Aki minket meglát,
mit fog az gondolni,
azt fogja gondolni,
idegenek vagyunk.

2. Joka meidät huomaa,
mitähän se luulee,
varmaankin aattelee,
vieraita olemme.

3. Idegenek vagyunk,
szeretetet tartunk,
ha egymásra találunk,
ketten szeretkezünk.

3. Vieraita olemme,
rakkautta pidämme,
kun jossain tapaamme,
kaksin rakastelemme.

K.M.P.

Jánoshídi vásártéren

Tempo giusto

1. Já - nos - hí - di vá - sár - té - ren, i - ca - te,

1.To - ril - la on näh - tä - vä - nä, kap-pas vain,

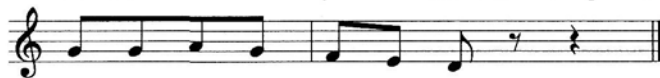
le-gény-vá - sár lesz a hé-ten, i - ca - te,

nuo-ret mie - het myy-tä - vä - nä, kap-pas vain,

ez - re - se - kért ad - nak e - gyet, jaj de drá - ga,

tu - han - si - a yk - si mak-saa, on - pa hin - taa,

még - is vesz - nek, i - ca - te.

sen voi os - taa, kap - pas vain.

2. Jánoshídi vásártéren, icate,
kislányvásár lesz a héten, icate.
Két krajcárért adnak egyet,
jaj, de olcsó,
mégsem vesznek, icate.

2. Torilla on nähtävänä, kappas vain,
tyttölauma myytävänä, kappas vain,
lantin pari yksi maksaa,
onpa halpa,
ei, ei kelpaa, kappas vain.

V.T.

Kispiricsi faluvégen

Tánclépés $\text{♩} = 104$ Mohács, Sch.L.

2.

1. Kis-pi - ri - csi fa - lu - vé - gen, fo - lyik el a ka - ná - lis,
 1. Kis-pi - ri - csin ky - län pääs - sä vir - ta - pie - ni pu - ro - nen,

E - nyém vagy te kis - an - gya - lom, ha bán - ja az a - nyád is.
 mi - nun o - let o - ma kul - ta, vaik - ka äi - tis vas - taan on.

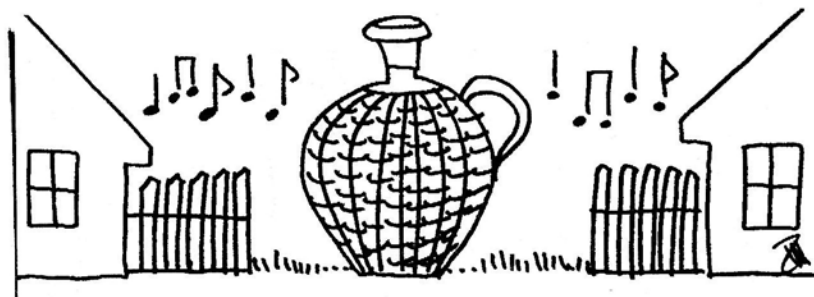
Cin, cin, ci - lá - rom, de be - teg a vi - rá - gom,
 Tilt - talt ta - sa - pää, kul - ta - ni on on - ne - ton,

Cin, cin, ci - lá - rom, de be - teg a vi - rá - gom.
 tilt - talt ta - sa - pää, kul - ta - ni on on - ne - ton.

2. Mind megitták a pálinkát,
 nem tudtak hazamenni.
 Kispiricsi faluvégen
 kocsit kellett fogadni.
 Cin, cin, cilárom ...

2. Kaikki viinakin on juotu,
 eikä päästy kotia.
 Kispiricsin kylän päässä
 kärryt piti vohkia.
 Tilt-talt tasapää ...

O.K.

Kolozsváros olyan város

Tempo giusto

Vacsárcsi, (Csík vm.) B.B.

1. Ko - lozs - vá - ros o - lyan vá - ros,

1. Ko - lozs - vá - rin kau - pun - gis - sa,

A ka - pu - ja ki - lenc zá - ros.

por - tit o - vat lu - kok - sis - sa,

Ab - ban la - kik egy mé - szá - ros,

siel - lä a - suu Jus - si Kuk - ka,

Ki - nek ne - ve Vi - rág Já - nos.

kau - pun - kim - me teu - ras - ta - ja.

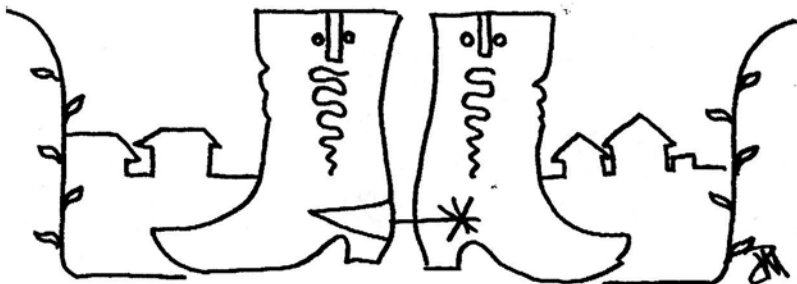
2. Kordován csizma lábába,
sárig sarkantyú van rajta,
összeveri legény módra,
hull a csukros szegfű róla.

2. Saappaat kiiltää jaloissansa,
keltakannukset on noissa,
iskee yhteen saappaitansa,
kipinät vain näkee kansa.

3. Kapum előtt összeveri,
víg szívemet keseríti.
Kapum előtt ne veregesd,
víg szívemet ne kesergesd!

3. Portin eessä paukuttelee,
sydäntäni koettelee.
Älä siinä paukuttele,
sydäntäni koettele!

O.K.

Körösfői Részeg alatt

Tempo giusto

Körösfő B.B.

1. Kö - rös - fő - i Ré - szeg a - latt
1. Kö - rös - jo - en ran - ta - mai - la

há - rom kis - lány za - bot a - rat.
kol - me tyt - töö kau - ra - maal - la.

Sej, haj, za - bot a - rat a lo - vá - nak,
Hui - hai, he - vo - set ne kai - paa kau - raa,

Sze - re - tőt ke - res ma - gá - nak.
tyt - tö - set ne ra - kas - ta - jaa.

2. Mondd meg, babám, vagy üzend meg,
mért haragudtál rám úgy meg?
Sej, haj, nem üzenem, nem is mondom,
mert én terád nem haragszom.

2. Anna, kulta, vastaus mulle,
miksi vihaa kannat mulle?
Hui-hai, älä vastausta pyydä,
kun ei ole vihaan syytä.

3. Körösfői templom előtt
háromágú diófa nőtt,
Három ága, hat levele,
titok a szeretőm neve.

3. Tuolla kirkon eessä juuri
pähkinäpuu kasvoi suuri,
kolme oksaa, kuusi lehteäkin
ketä minä rakastaisin.

K.M.P.

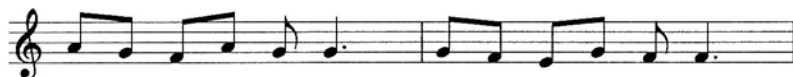
Lovamat kötöttem

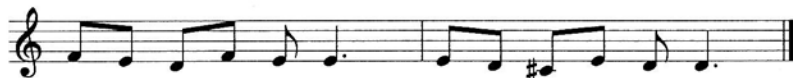
1. Lo - va - mat kö - töt - tem pi - ros al - ma fá - hoz,
1. Si - doin he - vo - se - ni o - me - na - puun ok - saan,

ma - ga - mat kö - töt - tem gyön - ge vi - o - lá - hoz.
si - doin sy - dä - me - ni tyt - töön kul - ta - tuk - kaan.

Lo - va - mat el - ol - dom, mi - kor a hold fel - kel,
Pääs - tän he - vo - se - ni, kuu kun y - lös nou - see,

de tő - led vi - o - lám, csak a ha - lál old el.
mei - dän sy - dä - mem - me kos - kaan ei er - ka - ne.

2. Nem szoktam, nem szoktam
kalitkában hálni.
Csak szoktam, csak szoktam
zöld erdőben járni.
Zöld erdőben járni,
fenyőmagot enni,
fenyőmagot enni,
gyöngyharmatot inni.

2. En ole, en ole
kahleisiin tottunut.
Olen vain ainiaan
metsissä kulkenut.
Metsissä kulkenut,
kähysiä purrut,
kähysiä purrut,
kastetta vain juonut.

3. Elbúcsúzom tőled
babám utoljára.
Kilenc hosszú évre
visznek katonának.
Inkább leszek betyár
az alföldi pusztán
mintsem leszek szolga
a császár udvarán.

3. Heitän hyvästini,
kulta, ainiaaksi.
Täytyisi lähteä
herrain sotilaaksi.
Ruean rosvoksi
Alföldin ääriin,
enkä ole orja
keisarin leivissä.

K.M.P.

Madárka, madárka

Andantino ♩=56

Szuha, (Heves m.) K.Z.

1. Ma - dár - ka, ma - dár - ka, csá - cso - gó ma -
 1. Lin - tu - se - ni, lin - tu, kau - nis lau - lu -
 dár - ka, vidd el a le - ve - lem, vidd el a
 lin - tu, vie mi-nun vies - ti - ni, vie mi-nun
 le - ve - lem, szép ma - gyar ha - zám - ba.
 vies - ti - ni, Un - ka - riin jo jou - du.

2. Ha kérdik, ki küldte,
 mondjad, hogy az küldte,
 kinek bánatában,
 szíve fájalmában
 meghasad a szíve.

2. Kenpä viestin antoi?
 Sepä viestin antoi,
 joka kaiken surunsa,
 murheensa, tuskansa
 sydämeensä kätkee.

K.M.P.

Már minálunk babám

1. Már mi - ná - lunk, ba - bám, már mi - ná - lunk, ba - bám
1. Meil - lä Un - ka - ris - sa, meil - lä Un - ka - ris - sa

az jött a szo - kás - ba:
om - pi van - ha ta - pa:

nem sze - dik a megy - gyet, nem sze - dik a megy - gyet,
et - tei kir - si - koi - ta, et - tei kir - si - koi - ta

fe - de - les ko - sár - ba.
ko - rei - hin poi - mi - ta.

Fel - megy a le - gény a fá - ra, a
Poi - jat kii - pec puu - hun,

meggy - fa te - te - jé - re,
suu - reen kir - sik - ka - puu - hun,

le - ráz - za a megy - gyet, te meg ba - bám szed - jed a
puis - taa sit - ten noi - ta suu - ria kir - si - koi - ta

ró - zsás kö - té - nyed - be.
suo - raan sí - nun suu - hun.

2. Már minálunk, babám,
már minálunk, babám
az jött a szokásba:
nem szedik a makkot,
nem szedik a makkot
fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára,
a makkfa tetejére,
lerázza a makkot,
te meg, babám kapkodd
a rózsás kötényedbe.

2. Meillä Unkarissa,
meillä Unkarissa
ompi vanha tapa:
ettei kastanjoita,
ettei kastanjoita
koreihin poimita.
Neijot kiipee puuhun,
suureen kastanjapuuhun,
puistaa sitten noita
kuumia kastanjoita
suoraan sinun suuhun.

O.K.

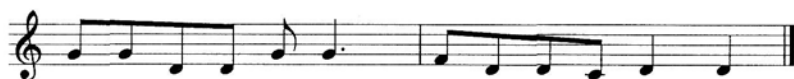
Megrakják a tüzet

Parlando

Sándorfalva (Csongrád m.) P.A.

1. Meg-rak-ják a tü-zet, mé-gis el-a-lu-szik,
Sam-muu nuo-tio-ni, vaik-ka sy-ty-te-tään,

nincs az a sze-re-lem, a-ki el nem mú-lik.
hii-puu rak-kaus-kin, ei jää ki-pi-nää-kään.

2. Rakd meg, babám, rakd meg
lobogó tüzedet,
hadd melegítsem meg,
gyöngye kezeimet.

2. Kohentele kulta,
tulen loimuasi,
lämpöä sais siitä
jääkylmät kourani.

3. Gyöngye lábam fázik,
köpönyegem ázik,
piros pej paripám
kert alatt bánkódik.

3. Jalkaani paleltaa,
viitalleni sataa,
paras hevoseni
päätänsä riiputtaa.

K.M.P.

Megyen már a hajnalcsillag

Moderato

Vésztfő (Békés m.) B.B.

1. Me-gyen már a haj-nal-csil-lag le - fe - lé,
1. Aa-mu-täh-den him-me - ne-vän äs-ken näin,

Az én ked-ves ga-lam-bom most me-gyen ha - za - fe - lé.
i - ki - o - ma kul - tä kul-ke - vi nyt ko-tiin päin,

Lá-bán van a csiz-má-ja, lak-kos szá-rú kis csiz- ma,
ja - las-san-sa saap-pa-hat kiil-to-nah-kaa ko - re - aa,

Rá - sü - tött a haj - nal - csil - lag su - gá - ra.
aa - mu - täh - den sä - de niis - tä ku - vas - taa.

2. Amerre mégy, édes rózsám, kívánom,
Hogy előttd a rét is tiszta rózsává váljon,
A zöld fű is előttd édes almát teremjen,
A te szíved holtig el ne felejtsen.
2. Minne tiesi johtaneekaan, armaani,
toivon että niittykin ruususiksi muuttuisi,
ruuhonnukka vihreä omenoita kantakoon,
kuuloon saakka syömes minut muistakoon.

S.K.

Nem vagyok én senkinek sem adósa

Tempo giusto

1. Nem va-gyok én sen - ki - nek sem a - dó - sa, a - dó - sa,
1. En - hän o - le ke - nel - le - käään ve - las - sa, ve - las - sa,

él még az én fe - le - sé - gem é - des - any - ja,
vai - mon äi - ti vie - lä e - lää voi - mis - san - sa,

é - des - ap - ja, meg an - nak az a - pó - sa, a - nyó - sa.
e - lää i - sä, sen - kin ap - pi, a - nop - pi, a - nop - pi.

Eb fél, ku - ty a fél, míg az i - pam, na - pam él;
Ap - pi, a - nop - pi, nii - tä pel - kää koi - ra - kin,

eb fél, ku - ty a fél, míg az i - pam, na - pam él.
ap - pi, a - nop - pi, nii - tä pel - kää koi - ra - kin.

2. Szép vagyok én, csak a szemem
fekete, fekete,
nem vagyok én az erdőben
remete, remete.
Eb fél, ...

3. Szomszédasszony pirosbarna
leánya, leánya,
annak vagyok szeretője,
babája, babája.
Eb fél, ...

2. Kaunis olen, vaikka silmät
mustat on, mustat on,
minustako metsä saisi
erakon, erakon?
Appi, anoppi, ...

3. Naapurimme tytön tunnen
punakan, punakan,
pihkassa on poika, häntä
rakastan, rakastan.
Appi, anoppi, ...

Tahdit 8-10 jäävät pois säkeistöistä 2.-5.

4. Még azt mondja az a kislány,
vegyem el, vegyem el,
meg se kérdi, hogy majd mivel
tartom el, tartom el.
Eb fél, ...

5. Eltartom hétköznap búza-
kenyérrel, kenyérrel,
vasárnap, ha más nem jut már:
veréssel, veréssel.
Eb fél, ...

4. Tyttö tahtoo vihille jo
ehättää, ehättää,
eipä kysy, voinko hänet
elättää, elättää.
Appi, anoppi, ...

5. Vehnäleipää annan hälle
arkisin, arkisin,
ellei muuta: selkään annan
pyhäisin, pyhäisin.
Appi, anoppi, ...

V.T.

Ősszel érik

Tempo giusto

Rímóc, (Nógrád m.)

1. Ősz - szel é - rik ba - bám a fe - ke - te sző - lő,

1. Syk - syn tul-len kyp-syy rin-teen mus-ta vii - ni.

Te vol - tál az i - ga - zi sze - re - tő.

Si - nă pa - laat jăl-leen u - nel - mii - ni.

Bo-csáss meg, ha va - la - va-la-ha vé - tet - tem,

Suot-han an - teeks' jos oon su - a vas-taan teh - nyt,

El - le-ned-re ba-bám rosz - zat cse-le - ked - tem.

kul - ta - se-ni, pa-haa miel - tă kos-kaan tuo - nut.

2. Jaj, de szépen zöldel a rimóci határ,
Közepibe legel egy kis bárány.
Közepibe gyöngyen legel egy kis bárány,
Jaj, de csinos, büszke a rimóci kislány.
3. Kinek varrod babám azt a hímezett kendőt?
– Neked varrom, hogy legyél szeretőm.–
Négy sarkába négy szál fehér rozsmaringot,
Közepibe babám, hogy szeretőd vagyok.

2. Katso kuinka vihreät on vuoren rinteet.
Laitumella karitsani kulkee.
Laitumella hento, pieni karitsani,
oman kylän tyttö kallein kumppanini.
3. Kelle kirjot sitä liinaa, armahani?
Sulle kirjon, oothan rakkaimpani.
Neljään kulmaan neljä rosmariininkukkaa,
keskikohtaan jotta ethän mua hukkaa.

O.H.

Tavaszi szél vizet áraszt

Allegretto

Moldvai-csángó, V.S.

1. Ta - va - szí szél vi - zet á - raszt,

1. Ke - vät - tuu - li vet - tä nos - taa,

vi - rá - gom, vi - rá - gom.

kuk - ka - se - ni kuk - ka.

Min - den ma - dár tár - sat vá - laszt,

Jo - ka lin - tu pa - rin ot - taa

vi - rá - gom, vi - rá - gom.

kuk - ka - se - ni kuk - ka.

2. Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom.
Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom.

2. Kenet minä valitseisin,
kukkaseni kukka.
Sinä minut, minä sinut
kukkaseni kukka.

O.K.

1. Kevätuuli, tulvii vesi,
kukkaseni, kukka.
Kevätuuli, tulvii vesi,
kukkaseni, kukka.

2. Paritta ei lintu pesi,
kukkaseni, kukka.
Paritta ei lintu pesi,
kukkaseni, kukka.

3. Kuinka sanon valitulle,
kukkaseni, kukka?
Kuinka sanon valitulle,
kukkaseni, kukka?

4. Näin vain sanon: »Tule mulle,
kukkaseni, kukka. »
Näin vain sanon: »Tule mulle,
kukkaseni, kukka. »

V.T.

Tizenhárom fodor van a szoknyámon

Lépésben

Pest m., B.L.

1. Ti - zen - há - rom fo - dor van a szok - nyá - mon;

1. Kol - me - tois - ta rimp - su - a on ha - mees - sa;

Azt gon - dol - tam, férj - hez me - gyek a nyá - ron.

a - jat - te - lin mie - he - lään jo su - vel - la.

De már lá - tom sem - mi se lesz be - lõ - le,

Mut - ta huo - maan ei - pä tai - da su - ju - a,

Ti - zen - ket - tőt le - vá - ga - tok be - lõ - le.

kak - si - tois - ta leik - ke - len pois su - rut - ta.

2. Barna kislány, jól meggondold magadat,

Hová teszed le a leánysorodat!

Gyöngyvirágos oltár elé leteszed,

Többé onnan soha fel nem veheted.

2. Tumma tyttö, mieti pitkään, mitä teet,

tyttövuotes on jo pian kuluneet.

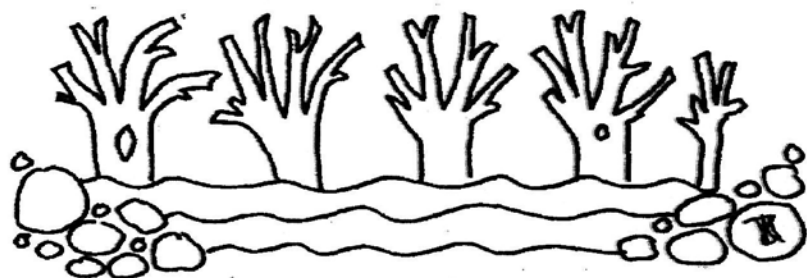
Kielonkukka-alttarilta koskaan et

takaisin voi kääntyä, jos halunnet.

O.K.

Suomalaisia kansanlauluja

Finn népdalok

Aamulla varhain

1. Aa - mul - la var - hain kun au - rin - ko nou - si,
1. Haj - na - li ó - rán a - mi - kor a nap kel,
kun mi - nä u - nes - ta - ni he - rä - sin,
ál - mom - ból szo - mo - rú - an éb - red - tem,
sy - dä - me - ni o - li niin su - rus - ta ras - kas:
szí - ve - met a bá - nat, a bú csak egy - re nyom - ja,
Mik - si sä, kul - ta - ni, hyl - jä - sit mun?
nem vagy ked - ve - sem mel - let - tem,
el - hagy - tál, köny - nyed sins é - ret - tem.

2. Illalla myöhään kun aurinko painui,
suru toi silmäni kyynelen.
Päivän työ oli sydämeni lääke,
toi illan rauha sen murheeseen.
2. Esteli órán, mikor a nap nyugszik,
két szemem ellepi könnyfátyol,
vígaszt a munka ad, este csöndje békét,
ó szívem, mért hogy csak rá vágyol?
3. Vihdoin kun unteni helmaan mä vaivun,
silmistä kuivuu kyyneli.
Siunaan sua, kultani, hetkistä noista,
kun olit ystävä minulle.
3. Éjszaka sötétje álmot hoz szememre,
felszárítja a bű könnyét,
áldom a percekét, amikor még véled
boldog volt álom és ébrenlét.

2. -3. sük. U. Könni

S.V.

Hilu hilu

1. Hi - lu hi - lu hi - lu hi - lu, kun tu - li vi - lu tuol - la
He - je - hu - ja, he - je - hu - ja ki - rá - zott a hi - deg mág a
kynt - ti - län val - ki - al - la, vaikka hei - la is - tui pol - vel - la
gyer - ty - a - vi - lág - nál ül - tünk, pe - dig tér - demen ült a ba -
kei - nus - tuo - lis - sa kam - ma - rin lat - ti - al - la.
bám a hin - ta - szék - ben s egy - más sze - mé - be me - rül - tünk.

2. Silkistä sametista nirunarukengät
oli entisellä heilallani,
ja enkä minä häntä riiannut
kuin ilman pilkallani.

2. Régi babámnak a cipője a selyemtől,
a bársonytól nyikorgott,
én se voltam beleesve őbele fülig,
csak a gyomromig, mert korgott.

3. Puoleksi palanut se kynttilä oli,
mutta toinen puoli paloi vielä,
ja puoleksi sammunut rakkaus mull' oli,
hällä se roihusi vielä.

3. Félig leégett a gyertyánk csonkja
de a másik vége még lángolt,
a szerelem nálam hamvába hullott,
őbenne javában tombolt.

4. Lumisade sekotti ne varsan jäljet
järvellä ajellessa,
ja kynttilä palo palo jalkaan asti
heiliä ootellessa.

4. Csikóm nyomába a hó belezuhog
míg a jégén át visz a szánkó,
körmömre ég itt a gyertya kanóca
mert a babámat elvitte a Jankó.

5. Tuli tuli tuli tuli harmaja käki
minun mökkini päälle kukkuun,
ja silloin ne pojat kylään lähtee,
kun muori ja vaari nukkuu.

5. Gyere, gyere, gyere, gyere szűrke kakukk
idén az én fejemre rakjál fészket,
a fiúk éjjel a kocsmába szöknek
míg a kisszoba a horkolástól reszket.

P.A.I.

Jos saís kerran reissullansa

1. Jos saís ker-ran reis-sul-lan-sa nät-ti-ä tyt-tö-ä ha-la-ta,
1. Ha én egyszer hosszú ú-ton é-des lánykát ö-lel-nék,

- ois-han se pal-jon mu-ka-vam-paa reis-sul-ta ko-ti-a pa-la-ta.
haj, de-li kedvem vígabb vol-na, so-ká-ig el nem maradnék.

2. Sinun takiasi, nätti tyttö,
olen minä lähtenyt reissaamaan.
En ole kirjeitä kirjoitellut,
onnea toivotellut vaan.	2. Édes fülemüle, teéretted
indultam el az úton.
Haj, biza levelet nem küldök,
de a boldogulásod kívánom.
3. Kuukin se kurkisti aitan takaa,
kun tulin sinua tapaamaan.
Suuta sä suikkasit, korvaani kuiskasit:
Omasi olen ainiaan.	3. A hold is leste a réteken este,
amikor hozzád betértem.
Nyílik a csókra az ajkad egy szóra:
a tiéd vagyok én egészen.
4. Hiljallensa ja hiljallensa,
hiljalleni minä laulelen vaan,
kun vain yhden kesäillan
ystävä sinulle olla saan.	4. Hili-hali-halkan és
csili-cseli-csendben,
dili-dali-dallamot dudorászok.
Haj, kicsi szeretőm, este a nyáron,
tőled én immár megválok.

D.E.

Kaksipa poikaa Kurikasta

1. Kak - si - pa poi - kaa Ku - ri - kas - ta näin

1. Hetyke le - gé - nyek Ku - rik - ká - ból

ko - mi - as - ti liik - kuu.

ket - ten ma - sí - roz - nak.

Pu - naa - set o - li re - soo - rit ja

Sej, fo - ga-tuknak ezüst a ve - re - te,

ho - pi - as - ta pis - lain - piip - pu.

tu - li - pi - ros a ru - gó - ja.

2. Ensin oli vettä ja sitten oli vettä
ja sitten oli kohiseva koski,
ja kohisevan kosken rannalla
oli tyttö punaposki.

2. Vizen át visz az út, vizen át fut az út,
zuhogó zúgó hangja.
Vizen át zúgó zuhogó partján
kipirult kislány arca.

3. Ensin oli vettä ja sitten oli vettä
ja sitten oli virran töyrä.
Vertaastaan kun rakastaa,
ei trenkää olla nöyrä.

3. Vizen át visz az út, vizen át fut az út,
örvény zúgó árja.
Vígán vagyok én, tollat a fülibe,
kinek nincsen párja.

4. Mikäs tuolla järvellä ruskottaa,
se taitaa olla saari.
Viessä, kuussa pitäjässä
on poijalla appivaari.

4. Mi a csuda, nézze a vizen át messze –
sziget az, ha jól látom.
Öt-hat faluban apósa, anyósa –
ez ám a legény a gáton.

5. Ajetaanpa pojat kyytillä
ja käyään kievarissa.
Siell' on plikkoja passaamassa
ja pirtua pikarissa.

5. Nosza rajt' hajtsunk, jó cimborák,
menjünk a korcsmába.
Várnak a lányok a borral, a csókkal,
töltsünk a kupába!

D.E.

Kalliolle, kukkulalle

1. Kal - li - ol - le, kuk - ku - lal - le
1. Hegy - te - tő - re, kő - szik - lá - ra

ra - ken - nan mi - nä ma - ja - ni.
é - pí - tem a há - zam én.

Tu - le, tu - le, tyt - tő nuo - ri,
Gye - re vé - lem, if - jú lány - ka,

ja - ka - maan se mun kans - sa - ni.
él - jünk e - gyütt, légy e - nyém.

2. Jos et sinä mulle tule,
lähdén täältä kauas pois
muille maille vierahille,
jost' en koskaan palaja pois.

3. Kyllähän sen varmaan tiedän,
etten minä sua saa.
Tyydyn onneeni, elän yksin,
aina muistan sinua.

2. Elhagyom e zord vidéket,
ha nem lesz szíved enyém.
Messzi földre, idegenbe
megyek, 'hol nem látlak én.

3. Nem lesz soha enyém szíved,
énreám a magány vár.
Ez a sorsom, belenyugszom,
nem felejtlek soha már.

S.C.

1. Sziklahátra, hegy ormára
építetek egy kis lakot.
Jer be hozzám, ifjú lányka,
légyen ez az otthonod.

2. Hogyha nem jössz, ifjú lányka,
messze földre bújdosok,
hogy ne lássam piros orcád,
házat, erdőt itt hagyok.

3. Tudom én azt, bájos lányka:
nem leszel a kedvesem,
társtalan kell éltém élnem,
s mindig rád emlékezem.

S.V.

Karjalan kunnailla

1. Jo Kar - ja-lan kun-nail - la leh - tii puu, jo
 1. Már Kar - ja-la rét - je - in zsen - dül a fű, már a

Kar - ja - lan koi - vi - kot tuu - het - tuu. Kä-ki
 nyí - res - ben szel - lõ zúg, jó - í - zű. Ki-ke -

kuk - kuu siel - lä ja ke - vät on, vie
 let - röl é - ne - kel min-den ma - dár, ka -

sin - ne mun kai - ho poh - ja - ton.
 kukk hang - ja szól, hogy visz - sza - vár.

2. Mä tunnen sun vaaras ja vuoristovyös, 2. Én ismerem hegyeid, völgyeid,
 ja kaskies sauhut ja uinuvat yös, vizek zúgását és csöndes éjeid,
 ja synkkäin metsies aarniupuut a lombok közt játszódnó napsugarat,
 ja siintävät salmes ja vuonojes suut. és a tó tükrén villogó árnyakat.
3. Siell' usein matkani määrätöin 3. Ó, mily sokszor jártam be Karjalát,
 läpi metsien kulki ja näreikköin. erdős bérceit, bozótos domboldalát,
 Minä seisoin vaaroilla paljain päin, kifulladásra értem el a hegytetőt,
 missä Karjalan kauniin eessäin näin. míg megláttam a tájat magam előtt.
4. Tai lähdin kyliin urhojen luo, 4. Vagy eldugott falvakra bukkantam,
 miss' jylhillä vaaroilla asui nuo, ahol jókedvű gazdákkal találkoztam,
 näin miehet kunnon ja hilpeän työn, de nekik a munka nem tréfadolog,
 ja näin, missä sykkii Karjalan syön. mert szívük csak Karjaláért dobog.
5. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu, 5. Már Karjala rétejin zsendül a fű,
 jo Karjalan koivikot tuuhettu, már a nyfresben szellő zúg, jóízű.
 käki kukkuu siellä ja kevät on, Kikeletről énekel minden madár,
 vie sinne mun kaiho pohjaton. kakukk hangja szól, hogy visszavár.

V. Juva

Cs.M.

Kun kävelin kesäillalla

1. Kun kä - ve - lin ke - sä - il - lal - la, nä - in
1. Hol sé - täl - tam ü - de nyár - es - tén, Zöld

nii - tyn vi - her - jän ja lin - tu - jen ää - nen
tisz - tást lát - tam én, Ma - dár csi-cser-gett az

hil - jaa kuu - lin met - säs - sä vi - ser - tä -
er - dőn, Csi - vi - telt, csi - ri - pelt fák kö -

vän La - la lal - la - la lal - lal - lei, la - la
zén. La - la lal - la - la lal - lal - lei, la - la

lal - la - la lal - lal - lei, ja lin - tu - jen ää - nen
lal - la - la lal - lal - lei, Ma - dár csi-cser-gett az

hil - jaa kuu - lin met - säs - sä vi - ser - tä - vän.
er - dőn, Csi - vi - telt, csi - ri - pelt fák kö - zén.

2. Ne onnea mulle muistutti,
minkä muinoin omistin,
kun lehdossa kahden kesken
kanssa kultani kujertelin.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
kun lehdossa kahden kesken
kanssa kultani kujertelin.

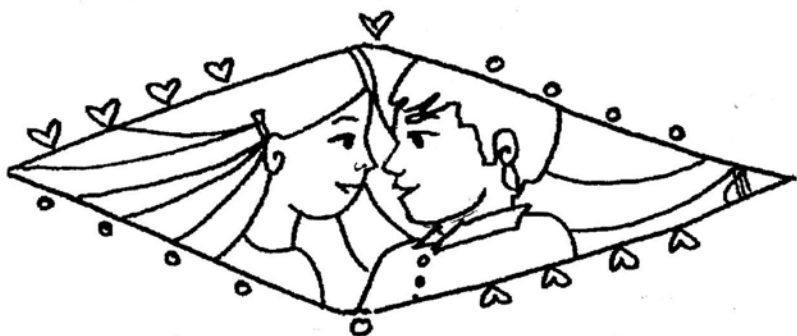
2. Eleven a hajdani boldogság
Miben egykor éltem én,
Liget árnyán turbékoltunk,
Kedvesemmel kettecskén.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
Liget árnyán turbékoltunk,
Kedvesemmel kettecskén.

P.B.

1. Kora nyári éjszaka illata
Hívogat a rétre már
És az erdő lombjai mélyén
Csacsog halkan a sok kismadár.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
És az erdő lombjai mélyén
Csacsog halkan a sok kismadár.

2. Nékünk ez volt egykor a boldogság
A babám még vélem járt
Kéz a kézben az erdei úton
Kicsikém ajka csókomra várt.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
Kéz a kézben az erdei úton
Kicsikém ajka csókomra várt.

S.J.

Kun minä kotoani läksin

1. Kun mi - nä ko - to - a - ni läk - sin, niin
 1. Jó a - nyám há - zát hogy el - hagy - tam, fel -

pil - vet ne var - joi - li.
 hők - be bo - rult az ég.

Kai - kis - ta kat - ke - rim - man koh - ta - lon mul - le
 Sor - som - nál ke - ser - ve - te - sebb sor - sot e vi -

maa - il - ma tar - jo - si.
 lát - nem is lát - tott még.

2. Eikä minun ikäväni haihdu
 täällä outojen seurassa,
 ennen kuin kukkii se orjanruusu
 mun hautani reunalla.

2. Életem bánata nem száll el,
 idegen emberek között.
 Csak majd ha csipkebokor sarjad ki
 elhagyott sírom fölött.

P.B.

Kun poiijat ne raitilla laulelivat

1. Kun poi - jat ne rai - til - la lau - le - li - vat, niin
 1. Nó - táz a le - gény - had a fő - ut - cán, szép

1. ty - töt luu - li ur - ku - jen soi - van. Kun, soi - van.
 or - go - na - szót hall - nak a lá - nyok. Nó - lá - nyok.

Ei - kä ne luul - le - het hu - li - vi - li - poi - kain näin
 Nem hin - nék hogy a bam - ba le - gé - nyek ily

ko - ri - as - ti lau - laa voi - van.
 gyö - nyö - rű - en du - do - rász - nak.

2. Kun poiijat ne raitilla lauleloo,
 niin mettä se urkuna raikaa.
 Minä vain riiaan toisen omaa,
 ja minä ne mulle taitaa.

2. Nótáz a főutcán a sok legény,
 Mint orgona zeng az erdő.
 Én csábítom a más szeretőjét,
 Híres itt sok legény erről.

P.B.

Lapsuuden toverille

1. Sä kas - voit, nei - to kau - noi - nen, i -
 1. Úgy nőt - tél fel, ó szép le - ány a -

sä - si ma - jas - sa
 tyád la - ká - ban itt,

kuin kuk - ka kau - nis, su - loi - nen vih -
 mint szir - mát bon - tó kis vi - rág, mi

1. reel - lä nur - mel - la, - la.
 zöld fű közt vi - rít, - ít.

2. Lapsuutes ajan hellimmän
 sä leikit kanssani
 ja olit paras ystävä'n
 ja ainoo iloni.

3. Maailma sitten vieroitti
 pois meidät toisistaan,
 vaan sua, armas, iäti
 mä muistan ainiaan.

2. Sok hosszú gyermekéven át
 te játszottál velem,
 te voltál leghívebb cimborám,
 egyetlen örömem.

3. Az élet tőlem elsodort,
 ki tudja, merre rejt,
 de téged, míg élek, hű barát,
 szívem sosem felejt.

P.J. Hannikainen

S.V.

1. Megnőttél ifjú szép leány
atyádnak házában,
mint kisvirág nől zöld gyepen
a rét határában.

2. Sok közös játékkal telt el
a boldog gyermekkor,
egyetlen barátom, örömöm
te voltál mindenkor.

3. Az élet messzi elsodort,
elválasztott minket,
de téged egyetlen jóbarát
szívemben őrizlek.

S.C.

Läksin minä kesäyönä

Läk - sin mi - nä ke - sä - yö - nä käy - mään
Nyár volt, si - mo - ga - tó me - leg éj - jel,
sii - hen laak - so - hon, kus - sa kuun - te - lin päi - vää,
Ű - de völgy ö - le hí - vo - ga - tott a csend - jé - vel,
kus - sa lín - tu - set lau - laa, met - sä - ka - nat - kin ne pau - haa,
Hol a ma - da - rak da - lol - nak, hol a hó - faj - dok is szól - nak,
ja mun sy - dä - me - ni et - sii le - po - a ja rau - haa.
És a szí - vem csak itt lel - he - tett nyu - ga - lom - ra.

2. Katsoin minä alas vetten puoleen,
näin rannalla tytön ihanan ja nuoren,
joka istui ja itki, katsoi aaltoja pitkin
ja hän oli niin surullinen joka hetki.
3. "Mitä itket sä raukka rannalla yksin
ja sun silmistäs' vedet vierivät nytkin,
mikä tuska ja vaiva sinun sydäntäsi kaivaa,
joka ei anna sydänyölläkään rauhaa?"
4. Ja hän vastasi: "Sepä suru mua vaivaa,
kun ei koskaan tule takaisin se laiva,
kussa kultani kulki poikki aaltojen julki,
minut jätti ja surun sydämeeni sulki."
5. Hän katseli vähän aikaa vielä,
näki aalloilla pilven punertavan siellä,
pilvi ei ollut lainkaan, tunki kultansa laivan,
ylistetty nyt Luoja maan sekä taivaan!

Säik. 2-5 E. Lönnrot

2. Bámultam a lenti folyópartot,
amikor szemem egy csodaszép lányt meglátott,
ült a parton, hullt a könnye, sírta bánatát a vízbe,
és csak merengett oly szomorún a messzeségbe.
3. „Miért sírsz, te szép lányka itt lenn a parton,
miért folynak könnyek egy ily bájos ifjú arcon,
milyen szörnyű gond és bánat, mely a te szívedbe vájhat,
hogy az éjj sem ad néked semmi nyugalmat.”
4. És ő válaszolt: „Nagy a szívem bűja,
messze távolba tűnt kedvesem hajója,
merre van most, merre járhat, hullámokon hánykolódhat,
én csak várom, s a szívem előnti a bánat.”
5. Nézte, csak nézte habját a folyónak,
hol a hajnali felhők pirosba fordulnak,
ámde nem volt semmi felhő, kedvese az aki eljő,
fenn a mennyben hát dícsértessék a Teremtő!

S.J.

Minun kultani

1. Mi - nun kul - ta - ni kau - nis on,
1. Szí - vem ked - ve - se szín - te szép,
vaikk on kai - ta - lui - nen.
csak egy ki - csit kaj - la,
Hei luu - li - a il - lal - la,
hej, bod - za - fa il - la - ta,
vaikk on kai - ta - lui - nen, lui - nen.
csak egy ki - csit kaj - la, kaj - la.

2. Silmät sill' on siniset,
vaikk' on kieronlaiset,
hei luulia illalla,
vaikk' on kieronlaiset.	2. Szívem szép szeme égszínkék,
csak egy kicsit bandzsa,
hej, bodzafa illata,
csak egy kicsit bandzsa.
3. Suu on sillä supukka,
vaikk' on toista syltä,
hei luulia illalla,
vaikk' on toista syltä.	3. Szívem szája csókra áll,
mint egy barlang szája,
hej, bodzafa illata,
mint egy barlang szája.
4. Tukka on tummanruskea,
vaikk' on tappurainen,
hei luulia illalla,
vaikk' on tappurainen.	4. Kunkori göndör a haja,
mint a birka szőre,
hej, bodzafa illata,
mint a birka szőre.
5. Kun minä vien sen markkinoille,
hevosetkin nauraa,
hei luulia illalla,
hevosetkin nauraa,
hei luulia hah hah haa,
hevosetkin nauraa.	5. Ha kiviszem a lóvásárra,
a lovak is kacagnak,
hej, bodzafa illata,
a lovak is kacagnak.
Hej, bodzafa, nyi-ha-ha,
a lovak is kacagnak.

S.J.

Niin kauan minä tramppaan

1. Niin kau-an mi-nä tramp-paan tä-män ky-län
1. Én biz ad-dig já-rom ezt a szé-les

rait-ti-a kun ken-kä-ni poh-jat kes-tää, niin
ut-cát még el-ko-pik a csiz-mám sar-ka. Én

kau-an mi-nä tramp-paan tä-män ky-län rait-ti-a kun
biz ad-dig já-rom ezt a szé-les ut-cát még

ken-kä-ni poh-jat kes-tää. Ra-kas-te-len
el-ko-pik a csiz-mám sar-ka. Azt sze-re-tem,

ke-tä mi-nä tah-don ja a-kat ei voi es-tää.
a-kit vá-lasz-tot-tam, kit ér-de-kel, mit mond az any-ja.

2. Kun on liinukkavarsa ja nappularattahat ja itte pidän suitsista kiinni.
Vertaistansa kun rakastaa, ei tarvitse olla fiini.
2. Van két kispej lovam, szép vasalt szekerem, és magam tartom
kézben a gyeplőt.
Ha megielem a nekem valót, nem keresek más szeretőt.

Cs.M.

Ol' kaunis kesäilta

1. Ol' kau - nis ke - sä - il - ta, kun
1. Szép nyá - ri es - te volt, hogy a

laak - sos - sa kä - ve - lin, ol' kau - nis ke - sä -
völgy - ben jár - tam én. Szép nyá - ri es - te

il - ta, kun laak - sos - sa kä - ve - lin. Siell'
volt hogy a völgy - ben jár - tam én. Egy

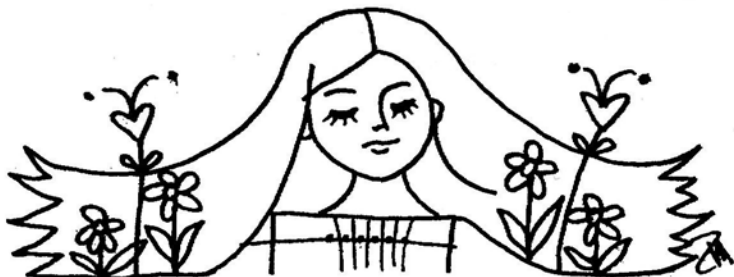
koh - ta - sin ma ty - tön, jot' ai - na muis - te - len, siell'
if - jú lányt meg - lát - tam, el nem fe - led - he - tem. Egy

koh - ta - sin ma ty - tön, jot' ai - na muis - te - len.
if - jú lányt meg - lát - tam, el nem fe - led - he - tem.

2. Hän kanteloa soitti
ja laulun lauleli.
Se tunteeni voitti
ja heltyi syömmeni.

2. A kantelén játszott és
énekelt egy dalt.
Betöltötte a lelkem,
s ellopta szívemet.

S.C.

On neidolla punapaula

1. On nei - dol - la pu - na - pau - la, kun
1. Pi - ros pánt - li - ká - val jár - ja a

tans - si - hin käy. On käy. Käs -
tán - cot a lány. Pi - lány. A

var - te - hen kul - tan - sa sol - mii hän sen. Käs -
ked - ve - se kar - já - ra kö - ti fel már, A

var - te - hen kul - tan - sa sol - mii hän sen.
ked - ve - se kar - já - ra kö - ti fel már.

2. Miks niin lujalle sä solmit,
oi armahani?
Vai luuletko, että mä
karkajan pois?

3. Enhän toki poies karkaa,
oi armahani.
Emme erkane ennen kuin
kuolemassa.

2. Mért kötöztet olyan erősen,
kedvesem meg?
Hisz tudhatod, hogy úgysem
szökhettek meg!

3. Ó, dehogyis szököm előled,
szép kedvesem.
A halál elválaszthat,
de más semmi sem.

V.K.

On suuri sun rantas autius

1. On suu - ri sun ran - tas au - ti -
1. Oly tág a vi - lág a te par - tod -
us, si - tä sen - tään i - kä - vöin,
ról, Hol az em - lék meg - ta - lált;
mi - ten vil - li - sor - san va - li -
Az a vad - ka - csa - é - nek a ná - das -
tus soi kais - li - kos - sa öin.
ból, Mely pa - na - szo - san szállt.

2. Joku yksinäinen, eksynyt,
joka vilua vaikeroi,
jok' on kaislikossa kierrellyt
eik' emoa löytää voi.	2. Talán egymaga volt és elhagyott,
Tán a fagytól is szenvedett,
Vagy ott benn a nádasban bujdokolt
Vagy anyjától elveszett.
3. Sun harmajata aaltoas
olen katsonut kyönelein:
Ens' surunsa itkenyt rannallas
mun on oma nuoruutein.	3. Csak néztem a szürke tajté kod,
Oly sok emléknek könnyén át,
Itt zokogtam el kora bánatom
S veled telt el az ifjúság.
4. On syvään sun kuvasi painunut
ja sitä ikävöin,
olen villisorsaa kuunnellut
mä siellä monin öin.	4. A szívembe zártalak, emlékkép,
És a lelkem úgy vágyik rád,
Újra hallom a vadkacsa énekét
Sok-sok hosszú éjen át.

V.A. Koskenniemi

S.J.

Pappa lupas

1. Pap - pa lu - pas ta - lon lait - taa
 1. Saa - ri - jär - vi kék part-já - ra

Saa - ri - jär - ven ran - taan.
 ki - csi há - zam é - pül,

Siel - lä vas - ta i - lo al - kaa
 Ked - ve-sem - mel bol - dog-ság - ban

o - man kul - lan kans - sa.
 e - gyütt é - lünk vé - gül.

2. Rakastan sua, oma kultu,
 vaikka äiti kieltää.
 Mistä äiti rakkauden
 vaatimukset tietää?
3. Vielä mul on Saarijärven
 rannat soutamatta,
 vielä mul on oman heilin
 mielet noutamatta.
4. Rakkauden tuli palaa
 kuin öljy pumpulissa.
 Päivin olet mielessäni,
 öisin unelmissa.
2. Szívem, rózsám, úgy szeretlek,
 bár anyám tilt tőled,
 Mit is tudhat ő a lángról,
 ami emészt téged.
3. Saarijärvi hullámain
 sosem eveztem még,
 Galambomnak, mit ígértem,
 sajnos megszegtem rég.
4. Bennem lángol a szerelem,
 mint emésztő tűz,
 Nap világa, hold sugára
 két karodba befűz.

V.K.

Sinisiä, punasia ruusunkukkia

1. Si-ni-si-ä pu-na-si-a ruu-sun-kuk-ki-a kan-nan kä-des-

1. Ti-ri-ti-ri-tar - ka ró-zsa-szá-lat kö-té-nyem-be

sä - ni, kan-nan kä-des - sä - ni, kan-nan kä-des - sä - ni,
szed-tem, kö-tényem-be szed-tem, kö-té-nyem-be szed-tem,

si-ni-si-ä pu-na-si-a, ruu-sun-kuk-ki-a kan-nan kä-des - sä - ni,
ti-ri-ti-ri-tar - ka ró-zsa-szá-lat kö-tényem-be szed-tem,

kan - nan kä - des - sä - ni.
kö - té - nyem - be szed - tem.

2. Niitä minä annan tämän kylän pojille
hyvästiä jättäissäni ...

3. Tie vie sinne ja tie vie tänne,
tie vie kahtahalle ...

4. Taidanpa olla liian halpa
pojalle mahtavalle ...

5. Enkä minä sinun takiasi
kampaa enkä peilaa ...

6. Enkä minä tälle kylälle
miniäksi meinaa ...

7. On se heila minullakin,
vaan ei se ole täällä ...

8. Eikä sitä näytetä kuin
vihkipallin päällä ...

2. Falumbéli legényeknek itt hagyom elmentemben,
Itt hagyom, mikor el kell mennem.
3. Ide-oda fut az út, ide-oda visz az út
ha majd kettéválik.
4. Csak egy szegény leány vagyok ennek a legénynek
ennek a tehetős legénynek.
5. Tükrészkedem, szépítkezem, de most már nem néked,
de most már nem néked.
6. Mátka ebben a faluban csak azért se lések,
a te mátkád sohasem lések.
7. Van nékem is szép jegyesem, csakhogy nem köztetek,
csakhogy nem köztetek.
8. Látjátok az oltár előtt majd, ha elévezet,
Majd, ha a felesége leszek.

V.K.

Tammerkosken sillalla

1. Tam - mer - kos - ken sil - lal - la näin
1. Fenn a Tam - mer - kos - ki - hí - don

hei - lan en - si ker - ran.
áll - do - gált az a drá - ga

Sil ol yl - lään tof - fel - palt - too,
Raj - ta volt egy per - zsa - bun - da,

ai - ai - ai, tof - fel - palt - too,
aj - aj - aj, per - zsa - bun - da,

sil ol yl - lään tof - fel - palt - too, ja
Raj - ta volt egy per - zsa - bun - da,

kä - ve - li kuin her - ra.
ki - kö - pött egy dá - ma!

- Yksi markka on mulla rahaa,
ja toisen otan velkaa.
Eikös sulle, tyttö kulta,
ai-ai-ai, tyttö kulta,
eikös sulle, tyttö kulta
tämä poika kelpaa?
- Száz zsozsó az én összes pénzem,
kölcson adta a Pekka,
Mi vagyok más, drága lányka,
aj-aj-aj, drága lányka,
Mi vagyok más, drága lányka,
mint az Isten lába!
- Kaks on pojalla ystävä,ä,
lihava ja laiha.
Ostan litran lämmintä maitoo,
ai-ai-ai, lämmintä maitoo,
ostan litran lämmintä maitoo
ja lihotan sen laihan.
- Két barátónó kéne nekem,
egy csinos meg egy randa,
Pár pohárka, de tiszta vodka,
aj-aj-aj, tiszta vodka,
Pár pohárka tiszta vodka,
s kivirulna a randa.

4. Pitkä matka on Päijänteeltä
Saarijärven rantaan.

Täytyyhän minun heili ottaa,
ai-ai-ai, heili ottaa,
täytyyhän minun heili ottaa,
kun mamma luvan antaa.

4. Messzi úszva a Päijännétől
a Saarijärvi partja,
Gyere rózsám kézfogóra,
aj-aj-aj, kézfogóra,
Gyere rózsám kézfogóra,
az anyám sem bánja!

S.J. (finn verzió)

1. Lenn a korzón, a Dunakorzón
tipegett az én drágám,
Rajta volt egy macskabunda,
aj-aj-aj, macskabunda,
Rajta volt egy macskabunda,
jól is állt a hátán.

2. Száz forint az én összes pénzem,
kölcson adta a Pista,
Én vagyok hát, drága lányka,
aj-aj-aj, drága lányka,
Én vagyok hát, drága lányka,
a te szíved vágya!

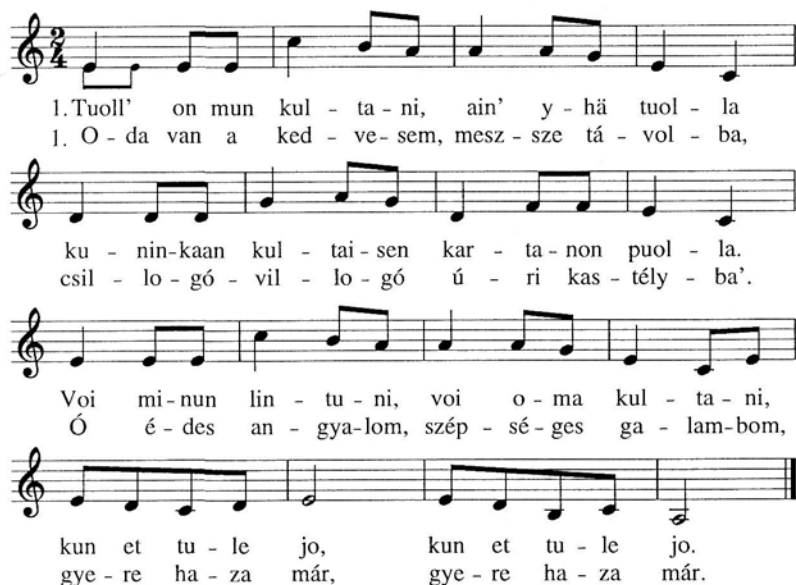
3. Két barátnő kéne nékem,
egy csinos meg egy randa,
Pálinkából egy pár pohárka,
aj-aj-aj, pár pohárka,
Pálinkából egy pár pohárka,
s kivirulna a randa!

4. Óbudáról le Délbudára,
az egy jókora óra,
Pici kincsem, ciki nincsen,
aj-aj-aj, ciki nincsen,
Pici kincsem, anyu sincsen,
vár a pásztoróra!

S.J. (magyar verzió)

Tuoll' on mun kultani

1. Tuoll' on mun kul - ta - ni, ain' y - hä tuol - la
1. O - da van a ked - ve - sem, mesz - sze tá - vol - ba,
ku - nin-kaan kul - tai - sen kar - ta - non puol - la.
csil - lo - gó - vil - lo - gó ú - ri kas - tély - ba'.
Voi mi - nun lin - tu - ni, voi o - ma kul - ta - ni,
Ó é - des an - gya - lom, szép - sé - ges ga - lam - bom,
kun et tu - le jo, kun et tu - le jo.
gye - re ha - za már, gye - re ha - za már.

2. On siellä tyttöjä,
on komioita,
kultani silmät ei
katsele noita.
Voi, minun...

2. Vannak ott lányok is,
helyre menyecskék,
ám az én kedvesem
feléjük sem néz.
Ó édes...

3. Kukkasat on kauniit,
kaunis kesäaamu,
kauniimmat kultani
silmät ja haamu.
Voi, minun...

3. Szép a nyíló rozmaring,
szép a nyári reggel,
az ő szeme színével
egyik sem ér fel.
Ó édes...

4. Linnut ne laulavat
soriolla suulla,
soriampi kultani
ääni on kuulla.
Voi, minun...

4. Esténként édesen
csattog a csalogány
hangja a szívemben
mégiscsak halovány.
Ó édes...

5. Voi, koska nään minä
sen ilopäivän,
kultani sivullani
astuvan ja käyvän.
Voi, minun...

6. Tule, tule, kultani,
tule kotipuoleen,
taikka jo menehdynkin
ikävään ja huoleen.
Voi, minun...

5. Bárcsak felvirradna az a
gyönyörű nap,
amikor az én mátkám
oldalamon állhat.
Ó édes...

6. Gyere haza, kedvesem,
gyere haza máma,
mert belepusztulok
ebbe a vágyba.
Ó édes...

Cs.M.

Tuonne taakse metsämaan

1. Tuon - ne taak - se met - sä - maan
 siell' on mie - li ai - ni - aan,
 1. Mesz - szi er - dő, hűs va - don,
 tit - kon o - da - vá - gyó - dom,

sy - dä - me - ni ha - laa,
 sin - ne toi - von sa - laa.
 o - da - húz a szí - vem,
 ott van min - den ked - vem.

Siel - lä met - sä - mö - kis - sä on
 Hol egy ap - ró kuny - hó - ban la -

kau - nis kul - ta - se - ni.
 kik az én ga - lam - bom.

2. Vaikka polku pitkä on,
 kivinen ja kaita,
 korpi kolkko, valoton,
 ei se mitään haita.
 Kullan muoto muistossa
 on tiekin hauska aivan,
 kullan ääntä kuullessa
 jo unhottaapi vaivan.

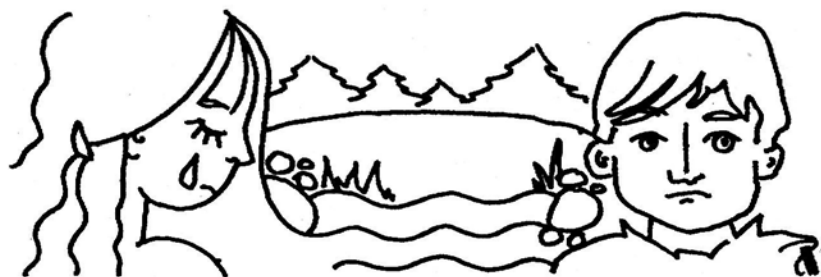
2. Girbegurba ösvényen
 nem fárad a lábam,
 sűrű, sötét erdőben
 vándorolok bátran.
 Kedvesemről álmodva
 az ösvényt vígan járom,
 az ő hangját hallgatva
 elmúlik minden gondom.

Cs.M.

1. Erdőkön át messze száll
szívem minden vágya,
gondolatban odajár
titkos sóhajtása.
Ottan él a kedvesem
sej, erdő sűrűjében,
ottan él a kedvesem
sej, erdő sűrűjében.

2. Hej, bármi hosszú ösvény
köves-é vagy keskeny,
sűrű, sötét rengeteg,
nem tarthat fel engem.
A kedvest elképzelve,
tüskés út is megszépül,
a hangját felidézve
minden bánat eltörpül.

M.J.

Taivas on sininen ja valkoinen

1. Tai - vas on si - ni - nen ja val - koi -
1. Kék é - gen fe - hér fel - hó ú - szik csen - de -

nen ja täh - tö - si - ä täyn - nä;
sen, éj - jel csil - la - gok - kal lesz tel - ve.

niin on nuo - ri sy - dä - me - ni
Így van az én if - jú szí - vem is

a - ja - tuk - si - a täyn - nä.
gon - dok - kal meg - tel - ve.

2. Enkä mä muille ilmoita
mun sydänsurujani;
synkkä metsä, kirkas taivas,
ne tuntee mun huoliani.

2. Nem mondom, nem mondom el én senkinek,
hogy bánat ülte meg szívem.
Sűrű erdő és ragyogó ég
ismeri az én lelkem.

S.C.

Tuulan tei

1. Tu - la tuu - lan tu - li tu - li tei. Em - me
 1. Tu - la tuu - lan tu - li tu - li tei. Sze - rel -

er - ka-ne kon - sa-na, ei. Me-si - mar - ja-ni, pul - mu-ni,
 münk, mint a kút, o-lyan mély. Ga-lam-bom, vi-rá-gom, min-den

pääs - ky - ni mun, pa - ras aar - tee - ni oot si - nä
 gon - do - la - tom, Egy-má - sé - i le-szünk, csak-is

mun, mi-nä sun. Mi-tä toi - voi - sin mi-nä muu - ta?
 ezt a - ka-rom, So-se hagy - juk el mi már egy - mást.

2. Tula tuulan tuli tuli tei.

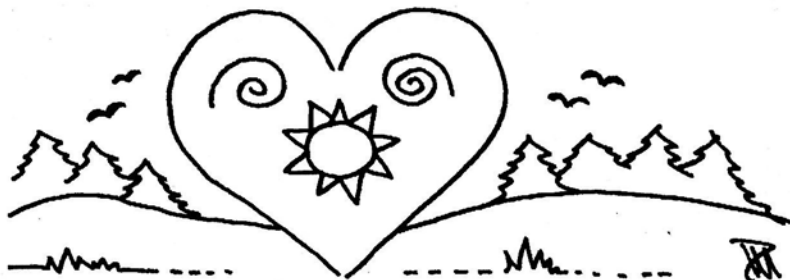
Oma onni se yhtehen vei.
 Ja tulkohot hallat ja harmit ja muut,
 ilo huoleton meillä on, naurussa suut
 ja kirkkaana päivä ja ilta.

2. Tula tuulan tuli tuli tei.

Jöjjön fagy, fájdalom, sötét éj,
 Szívemben boldogság, mosoly ajkaidon,
 Napsugárként ragyogsz végig napjaimon,
 Sose hagyjuk el mi már egymást.

T. Pakkala

V.K.

Tuuli se taivutti

1.3. Tuu - li se tai - vut - ti koi - vun lar - van,
1.3. Haj - lik a szél - ben a nyír - fa á - ga,

tuu - li se tai - vut - ti koi - vun lar - van,
haj - lik a szél - ben a nyír - fa á - ga,

tuu - li se tai - vut - ti koi - vun lar - van ja
haj - lik a szél - ben a nyír - fa á - ga

1. me - ri o - li lai - ne - his - sa.
3. nos - tat - ti lai - ne - hi - a.
1. vi - ha - ros a zú - gó ten - ger.
3. fel - csap a hul - lám nyel - ve.

2. Mi - nä vain is - tuin ja lau - les - ke - lin,
2. Da - lo - lok, gond - ta - lan é - ne - ke - lek

mi - nä vain is - tuin ja lau - les - ke - lin,
da - lo - lok, gond - ta - lan é - ne - ke - lek

mi - nä vain is - tuin ja lau - les - ke - lin
da - lo - lok, gond - ta - lan é - ne - ke - lek *D.C. al*

hei - li - ni ka - ma - ris - sa.
kinn a ba - bám vár en - gem.

4. Nyt mua vie - rä - hän lin - nas - ta lin - na - han,

4. Bör - tö - nöm - böl egy má - sik - ba visz - nek

nyt mua vie - rä - hän lin - nas - ta lin - na - han,

bör - tö - nöm - böl egy má - sik - ba visz - nek

nyt mua vie - rä - hän lin - nas - ta lin - na - han

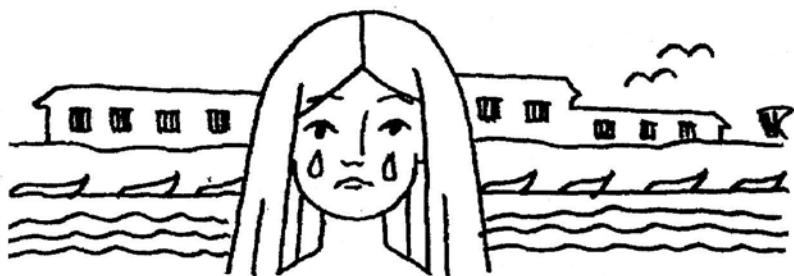
bör - tö - nöm - böl egy má - sik - ba visz - nek

kan - ta - en kah - le - hi - a.

vas - bi - lincs - be ver - ve.

P.B.

Yksi ruusu on kasvanut laaksossa

1. Yk-si ruu-su on kas-va-nut laak-sos-sa ja se
1. Lenn a völgy-ben egy szép pi-ros ró-zsa nőtt, o-lyan

kau-niis-ti ku-kois-taa. Yk-si kul-ki-ja-poi-ka on
il-la-tos, pom-pás volt. És egy ván-dor-ló if-jú meg-

näh-nyt sen, ei-kä voi si-tä un-hoit-
lát-ta őt, egy-re rá, csak-is rá gon-

taa, yk-si kul-ki-ja-poi-ka on
dolt. És egy ván-dor-ló if-jú meg-

näh-nyt sen, ei-kä voi si-tä un-hoit-taa.
lát-ta őt, egy-re rá, csak-is rá gon-dolt.

2. Ja sen olisi kyllä hän poiminut
ja sen painanut povelleen,
mutta köyhänä ei ole tohtinut,
vaan on jättänyt paikoilleen.

2. Olyan jó, olyan szép, ha letépheti,
és a keblére tűzi fel.
De a szép, szegény ifjú ezt nem meri,
így a rózsa ott hervadt el.

K. Krohn

N.Z.

Finnair Légitársaság Képviselet

1051 Bajcsy-Zsilinszky u. 12.

Tel: 317 40 22, 317 4026

Fax: 317 4296

m·real

M-real alliance Hungary Kft.

H-1022 Budapest, Detrekő u. 12.

Tel: +36 1 345 7110 / extension 141

Fax: +36 1 345 7119

E-mail: anders.ek@m-realalliance.com

www.m-realalliance.com

Meiltä kaikki paperit

Minden, ami papír

UPM Kymmene Kft.
MOM Park Centrum
Alkotás u. 53/E. IV.
1123 Budapest
Tel: +36 1 224-7970
Fax: +36 1 487-0514

UPM

Meiltä kaikki pakkaukset

Minden, ami csomagolóanyag

UPM Pack Kft.
MOM Park Centrum
Alkotás u. 53/E. IV.
1123 Budapest
Tel: +36 1 224-7970
Fax: +36 1 487-0514

**Finn festékek évről évre folyamatosan bővülő
egyedi termékskálával az ország számos
pontján.**

Cím: Tikkurila Festék Kft.
1097 Budapest Gyáli út 27-29.
Tel: 3248 30 40
Fax: 348 30 86

